

Verspróba

1.

*Ki az ki nem magába hal?
Ki az ki más után nyúl
hogy őt mentse
amikor maga zuban?
Ki az ki először csöndet
önmagának parancsol
amikor szókkal őt verik?*

2.

*Ki az ki én vagyok
Énkite vagyunk együtt
Táncolunk fekete-fehér
zengő zongoramezőkön
Dűlőutakon gyík szalad
kis darab a zöldhátú
bronzharangszóból*

3.

*Dél van az emlékezésben
zalai dél a kék ég alatt
s fehér fátylazás lazán
Minden nyár hangtalan
eggyé préselődött
és mindig csak egy
egyetlenegy a pillanat*

4.

*A porból a lábnyom
gyorsan a szélbe vész
én meg a tájba kiáltom
Nagy kérdés
ami rág
Hé! Hány rét
a virág?!*

Magmagunkból

*Szédült már a nagy idő bennünket
nem maradtunk megszámolhatók –
Sorsainkat viharok szaggatták
mint ronggyá tépett drága lobogót*

*És nem lehet többé összerakni
reményeket édes múltakat
Megroggyan az emlékezés is
bárhova nyúlsz foszlik és szakad*

*Amik voltunk és amik lehetnének
mégis él! Még dobogja szívünk!
Ha akadnak tiszta csöndes esték
magmagunkból visszaszületünk*

Csillagfutások

*Csillag futott le szememben
akár véges végtelenben
Mintha lélek része volna
vagy összetört világ romja*

*És azon is magam élek
nem örülök nem is félek
Csillag suban le szememben
világot zúz össze bennem*

Ne sírj saurusz

*Ne sírj saurusz
A sok galaktika is
csak kápráztató
tiszavirágzás
ezzel díszíti magát
az égi-földi folyó
Ne sírj saurusz
én sem siratlak
Nincsen sehol
időre nyíló ablak
Nem méri senki*

*az idő idejét
Istennek ki adott
isteni hatalmat?
S minek a vége
végül a vég
amit minekünk
örökre kiszabtak?
Az Istent szidjuk
vagy az Isten
istenét?!*